Р Е Ш Е Н И Е
№ 2682

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 30 състав,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11305** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. С. Д. и М. Н. Н. – Д., от [населено място], срещу Протокол № 4 от 18.06.2013 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО, с който се отказва на лицата определяне на група по чл. 8 от наредбата.

С жалбата се претендира нищожност на оспорения акт, незаконосъобразност поради нарушение на материалния и процесуалния закон и липса на мотиви. Формулирано е искане до съда да отмени оспорения акт и да задължи административния орган да преразгледа служебно картотеката, с оглед което да промени определената група и жалбоподателите да бъдат включени в списъка за получаване на общинско жилище. Посочва се, че жалбоподателите имат две пълнолетни деца, едното от които живее с тях, а другото, което е с диагноза аутизъм, живее при баба си в П., поради липсата на условия в обитаваното понастоящем от семейството жилище в[жк].

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно и своевременно призовани, се явяват лично и поддържат искането си за отмяна на отказа и връщане на преписката със задължителни указания да бъдат включени в списъците и да се предостави жилище на семейството.

Ответникът по жалбата – Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО, чрез юрк. В., в писмо, с което е администрирана жалбата до съда, изразява становище за неоснователност на последната. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх.№ З-77/16.08.2007г. жалбоподателят Д. поискал от Кмета на Район „К. поляна”-СО, семейството му да бъде включено в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани. Към заявлението е приложена декларация от 16.08.2007г., попълнена от него и жалбоподателката М. Н. – Д.. Приложено е и Експертно решение № 1143 от зас.062/30.03.2007г. на ТЕЛК общи заболявания при I МБАЛ, видно от което на жалбоподателя е определена трайно намалена работоспособност 56% с водеща диагноза „епилепсия”.

Видно от Протокол № 8/14.09.2007г., Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РД-09-11-222/25.08.2007г. разгледала заявлението и подадената към него декларация, с оглед което взела решение семейството на Л. Д. да бъде включено в картотеката на нуждаещите се от жилище като определила III-та група по чл.8 от Наредбата. По делото е представен и друг протокол със същата дата и номер, в който обаче е определена V група по чл. 8 от Наредбата. Няма данни и не се твърди от страните, тези актове да са били оспорени.

На 15.08.2008г. жалбоподателят подал ново заявление до Кмета на Район „К. поляна”-СО, към което приложил декларация, заповед за настаняване в общинско жилище с изтекъл срок, заповед за изземване на общинското жилище, решение на ТЕЛК, удостоверение за притежавани имоти и удостоверение за граждански брак. Видно от приложената към заявлението декларация, отново се касае за двучленно семейство, състоящо се от Л. С. Д. и М. Н. Н.-Д..

На 19.10.2012г. Л. Д. подал молба до Кмета на Район „К. поляна”, заведена с вх.№ ЖН-94-00-123/19.10.2012г., в която изказал възмущението си по повод получен отговор от служителка в районната администрация, във връзка с подадената от него и съпругата му декларация, датирана от 19.10.2012г., която им обяснила, че нямат право да вписват сина си Т. като член на семейството. В декларацията по чл.6, ал.2 от Наредбата, освен двамата жалбоподатели, като декларатори били вписани и М. Л. Д.-син, ЕГН [ЕГН], с декларирана адресна регистрация и постоянен адрес:[жк], [жилищен адрес] и Т. Д.Н.-син, ЕГН [ЕГН], с декларирана адресна регистрация и постоянен адрес: П.,[жк], [жилищен адрес]. Към декларацията били представени удостоверение за сключен граждански брак, удостоверение за раждане на Т. Д. Н., Експертно решение № 1763/13.07.2009г. на Специализирана ТЕЛК „Психиатрична”-П., с което на Т. Д. Н. е определена 100% загуба на работоспособността, с чужда помощ, пожизнено, с водеща диагноза „Генерализирани разстройства в развитието”.

По делото е представена Заповед № Ж.-040/29.05.2006г. на Кмета на Район „К.”-СО, видно от която на основание чл.46, ал.1, т.3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл.28, ал.3 НРУУРОЖТСО, е изменена Заповед № ЖН-04-88а/13.12.2005г., като е удължен срока на настаняване с още 6 месеца на Л. Д. и М. Д., в една стая и обща кухня от ап.65, ет.3, вх.Г, [жилищен адрес][жк]от фонд „Резервен” на Столична община, считано от 13.06.2006г.

Отказа на Кмета на Район „К. поляна”-Столична община, обективиран в писмо с изх.№ ЖН-94-00-123/1/ от 01.11.2012г. е отменен с решение, постановено по адм.д. N

11313/ 2012г. и преписката е върната за ново произнасяне.
С Протокол N 1 от 09.01.2013г., комисията по чл.10 от НРУУРОЖ е разгледала представените документи във връзка с актуализацията на картотеката на жалбоподателя и е направила отказ за картотекиране поради това, че не са представени изискващите се съгл.чл.6, ал.3 от наредбата документи- удостоверение от Адресна служба на СДВР, удостоверения от Службата по вписвания за извършени сделки с имоти на територията на Столична община, а при необходимост и от други населени места, удостоверения от данъчна служба за декларирани имоти, служебни бележки за годишните доходи от трудово или служебно правоотношение за предходната година, а при наличие на други доходи- копия от подадени данъчни декларации, копия от договори за наем, когато лицето и членовете на семейството /домакинството/ живеят на свободно договаряне.
Препис от протокола е изпратен на Д. с писмо с изх.N ЖН-94-00-44/ 22.01.2013г.
На 18.04.2013 г. жалбоподателите са подали нова декларация, по която и в изпълнение на решение № 2106/28.03.2013 г. административния орган е постановил оспорения в настоящото производство Протокол №4/18.06.2013г.
По делото не са представени доказателства за съобщаването на писмо изх.№ ЖН-94-00-44/1/ от 21.06.2013г. и Протокол № 4 от 18.06.2013 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО на жалбоподателите. Жалбата срещу Протокола е заведена с вх.№ 22922 от 29.08.2013г. по описа на Административен съд София-град /съединена с оспорване на Протокол№1 от 09.01.2013г./, след което с определение на 31 състав на АССГ е разделено производството по двата оспорени в жалбата акта.
При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна – адресат на акта и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, при наличие на правен интерес от направеното оспорване.
С оглед липсата на доказателства за съобщаването на процесния протокол и придружителното писмо към него на жалбоподателите съдът приема, че жалбата срещу него е постъпила в законоустановения срок.
Макар и обжалваният акт да не е сред изрично посочените като такива, подлежащи на съдебен контрол, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с жалба срещу акт, който носи белезите на индивидуален такъв и с оглед това – подлежащ на съдебна проверка по отношение неговата законосъобразност. Отказът, обективиран в Протокол № 4 от 18.06.2013 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО, представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21 АПК, тъй като с него се засягат права, свободи и законни интереси на жалбоподателите.
Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:
Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.1 НРУУРОЖТСО семействата или домакинствата подават заявление и декларация по образец, съгласно Приложение №1 и Приложение № 2, в районната администрация по настоящ адрес, като към заявлението се прилагат документите, посочени в ал.3 на същата разпоредба. Съгласно ал.6 на същата разпоредба районната администрация не може да откаже приемане на заявление и декларация, а в чл.10 е регламентирана процедурата по разглеждане на постъпилите заявления:
Кметът на района назначава с нарочна заповед Комисия за картотекиране на

заявителите, която разглежда постъпилите заявления в двумесечен срок /Приложена по делото на стр. 84/. Комисията взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищна нужда по групи съгласно чл.8. Решението на комисията се оформя в протокол /по образец, съгласно Приложение № 3/, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите по реда Гражданско-процесуалния кодекс и подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок пред кмета на района по реда на Закона за административното производство. Кметът на района се произнася в четиринадесетдневен срок с мотивирано решение, с което се изчерпва възможността за обжалване по административен ред.

В разглеждания случай, жалбоподателите са подали заявление през 2007 г., което е разгледано от Комисията и същите са включени в картотеката, като няма данни са изключвани от нея. За съда остава неясно в коя група фигурират жалбоподателите, но това следва да бъде уточнено при новото връщане на преписката на административния орган.

Съгласно разпоредбата на чл.15, ал.1 от Наредбата, Комисията по чл.10 разглежда постъпилите до 31 декември на предходната година декларации по чл.6 и се произнася с решение в случаите, когато има нови обстоятелства, които налагат промяна на групата или изваждане от картотеката.

В разглеждания случай е отменен отказ, обективиран в писмо изх.№ ЖН-94-00-123/1/ от 01.11.2012г. с решение на АССГ по адм. д. 11313/2012 г. и преписката е върната за ново произнасяне. Обжалваният протокол № 1от 09.01.2013 г. и издаден преди връщането на преписката със задължителните указания на съда по прилагане на решение № 2106/28.03.2013 г., следователно новото произнасяне с процесния протокол № 4 е в резултат на дадените от съда указания. Протоколът е издаден от компетентен за това орган, но в нарушение на процесуалните и материалноправните изисквания на закона.

Отказът съдържащ се в него е незаконосъобразен. Съгласно разписаната в Наредбата процедура, заявленията и декларациите следва да бъдат разгледани от Комисията, и нейното решение, обективирано в протокол, съставен по посочения образец, подлежи на обжалване пред Кмета на района.

Комисията е била длъжна да укаже на жалбоподателите за кои обстоятелства не сочат доказателства – в случая по отношение на годишния доход на семейството, ако действително са липсвали за това доказателства.

Трябва да се отбележи, че в оспорения акт не се съдържат правни основания за отказа за определяне на група по наредбата. Нещо повече, от представената по делото преписка е видно, че на жалбоподателите е определена през 2008 г. група. С течение на годините същите не са извадени от картотеката чрез провеждане на производство по реда на чл. 13 от Наредбата. Не се съдържат такива данни по преписката, нито са посочени такива правни основания в настоящия отказ. За съда е невъзможно да определи дали жалбоподателите са извадени от картотеката или не им е определена група за настаняване, доколкото от преписката става ясно, че те понастоящем са настанени в общински имот /условията в този имот не са обект на разглеждане в настоящото производство/.

Тъй като липсва яснота за произнасянето на органа жалбоподателите не могат да осъществят в пълнота защитата си, а за съда е невъзможно да провери съответствието

на фактическите с правните основания и да прецени законосъобразността на постановения акт.
На това процесуално основание отказът следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на дадените от съда указания по-долу.
В оспорения протокол № 4 е посочено като фактическо основание за отказа - липса на документ за годишен доход. В подаваните пред органа декларации лицата неоднократно са заявявали липсата на всякакъв личен доход, като това са отбелязали както в декларациите от 2012 г., така и в тази от 2013 г. /съответно стр.26 и 13 от делото, а допълнително са декларирали и пред съда – стр.59 и 60 – впоследствие по делото/. След като липсва личен доход за заявителите следователно те не биха могли да представят документ за годишен доход като самостоятелно писмено доказателство. Искането отправено към тях представлява шикариране и злоупотреба с правомощията в административното производство, както и неизпълнение на указаното в съдебното решение на АССГ, още повече че административния орган по преписката разполага с доказателство за получаваната пенсия от пълнолетния член на тяхното семейство – Т. Н., когото те желаят да подпомагат в домакинството си.
По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна, а оспореният акт за незаконосъобразен и като такъв, подлежащ на отмяна.
При връщането и новото разглеждане на преписката административният орган в лицето на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО следва да определи на лицата съответната група по чл. 8 от Наредбата като предприеме съответните действия за включването им в списъка за съответната година. Трябва да се има предвид, че чл. 11, ал. 1, т. 1 от Наредбата разпорежда лицата ежегодно да представят пред Комисията декларация по чл. 6 от наредбата, но не и документите, които са необходими единствено при първоначалното подаване на заявление, тъй като са неразделна част от него, а не от декларацията. В този смисъл за жалбоподателите не е било необходимо да представят на ново всички удостоверения и документи, описани в чл. 6, ал. 3 от Наредбата, доколкото вече са подавали такива при първоначалното си вписване, което не е отменено. Такива са необходими при промяна на вписаните в картотеката обстоятелства /чл. 11, ал. 1, т. 2 от Наредбата/ или при ново кандидатстване, в случай на изключване по реда на чл. 13 от картотеката на нуждаещите се.
Предвид изхода на спора и с оглед разпоредбата на чл.78, ал.6 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати съдебно-деловодни разноски в размер на 20 лева, представляващи държавна такса, по сметка на Административен съд София – град.
Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.78, ал.6 ГПК във вр. с чл.144 АПК, Административен съд София - град, II отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. С. Д. и М. Н. Н. – Д., от [населено място], срещу Протокол № 4 от 18.06.2013 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО, с който се отказва на лицата определяне на група по чл. 8 от наредбата.
ИЗПРАЩА делото като преписка на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО в район К. поляна, СО за процедиране на подадената декларация от 18.04.2013 г. от Л. С. Д. и

М. Н. Н. и произнасяне в 14 дневен срок от уведомлението за влязлото в сила решение, при спазване на указанията дадени в мотивите на същото.
ОСЪЖДА Столична община – Район „К. поляна” да заплати по сметка на Административен съд София – град съдебно-деловодни разноски в размер на 20 лева, представляващи държавна такса.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.
Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: